

Ein Eysturríkisferð

Niels Juel Nolsøe heldur her fram við síni áhuga-verdu ferðafrásøgn úr Eysturríki.

Salzburg

Tað er ein fittligur túrur uppá 250 km frá Innsbruck til Salzburg, hagar vit nú leita, til sama stað, har vit vóru fyrri 4 árum síðan, gistingar-húsið »Zell am Wallersee«, 20 km norðanfyri Salzburg, við vatnið Wallersee. Og her er óføra vakurt og friðarligt, vatnið til eina síðu, og stórar fløtur aftanfyri okkum, har neyt gingu á beiti.

Her vóru vit í 10 dagar, brennandi sól hvønn dag, og ein av teimum fyrstu døgnum leitaðu vit inn til Salzburg, sum má vera eitt ynskistað fyrri tann ferðandi, tí her er søgan komin so týðuliga til sjóndar í teirri glæsiligu bygging, sum fúrstaerkabiskuparnir framdu gjøgnum 600 ár. Vit spákaðu ein heilan dag í tí frálíka veðrinum, men fóru ongastaðni inn. Vit vistu, frá seinast, gjølla hvussu tað var: Hohensalzburg, dómkirkjan, barnaheim Mozarts, fyri bert at nevna okkurt, allastaðni yðir tað av turistum, so tú fært næstan ikki andað. Tú vitjar hesi støðini einaferð, fer avstað aftur, og ikki fyrr enn tú er komin heim aftur í býlið og friðin, kanst tú fáa náðir, um enn í seinna lagi, at fáa varhugan av, hvat tað er, tú hevur upplivað tey ymsu støðini.

Teir eru virðilgir, tignarlígir, teir varðar, tey minnismerki, sum hava givið hesum landi eina tilíka søgu og identitet, men tað er nakað margháttligt í tí, at alt hetta skal verða gjørt til handilsvøru. Í heilaga navni ferðamannaídnadins, sum jú gevur øll hesi arbeiðspláss, er hetta loyvt.

Tað sum serliga var ætlan mín í Salzburg hesuferð, var at finna húsin hjá Stefan Zweig. Tað kemur so liðandi: tú lesur eina av bókum hansara, gerst hugtikin, lesur meira, eitt nú ævisøgnar, harimillum hansara egnu: um tann heimin, sum var, um tey humanistisku hugtøkini, sum verða bannað, tá national-sosialistarnir koma til valdið í Týsklandi.

Tað er ein eydnurik tíð, tíðin millum báðar heimsbardagarnar. Hann gerst ein av heimsins mest lisnu rithøvundum. Í prýðiliga heimi sínum, í sera vøkru umhvørvi á Kapuzinerberg, í Salzburg, skapar hann hesi verk, og her savnast andselitan, heimspekingar, rithøvundar og tónasköld. Upp tær longu trappurnar úr Linzergasse, og niðan á hovdina at vitja hann, hava menn sum Thomas Mann, George Brandes, Richard Strauss, Bela Bartok, Toscanini o.a. gingið.

Árini gingu við arbeiði og ferðing. Ein morgun í november 1931 vaknar hann og er nú 50 ára gamal. Tann gamli postmaðurin niðri frá Salzburg kemur niðan tær brøttu trappurnar, við tungari byrðu, harimillum einari gávu frá forlagi hansara, sum er ein bibliografi (yvirlit yvir bókur) yvir allar bókur hansara, sum er ein bók í sjálvum sær. Har restar einki av heimsins tungumálum, sum bókur hansara ikki eru umsettir til. Hugsanir og orð hansara vóru rokkin út til alla mannaættina... Illa bar til at ímynda sær, at bert fá ár seinni skuldi hann heimleysur og jagstr-

Mozartgrøvin í St. Sebastian-kirkjugarði

Við bergholmsmunnan inn í Kehlstein

Grossglockner-vegurin